

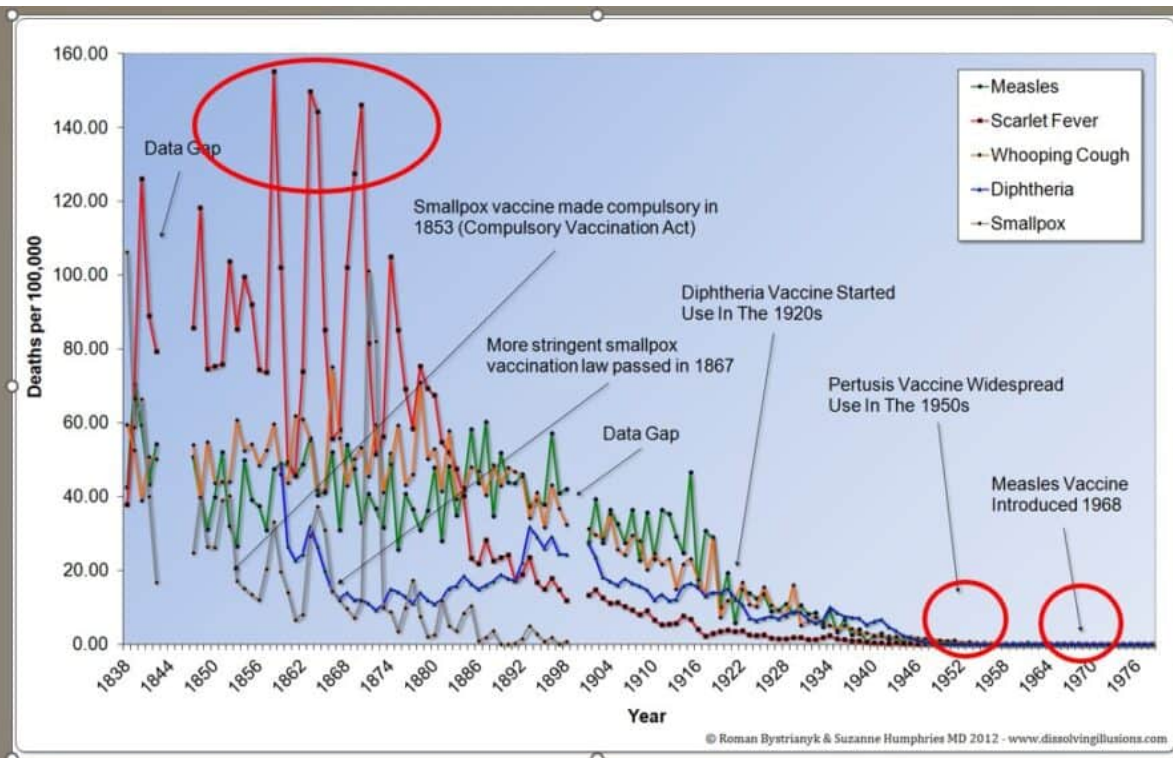
GNM: Příběh George Catlina a 5 biologických zákonů v praxi

written by Vladimír Bartoš | 20. 9. 2024

Napsal: Vladimír Bartoš

Asi největší ústup nemocí včetně úmrtí na ně zažilo lidstvo v desítkách let na přelomu 19. a 20. století. **Bez jakýchkoli lékařských zásahů** (očkování, antibiotika, ..) se počet úmrtí na údajné „infekční nemoci“ **přiblížil prakticky nule!!** A to u všech těchto nemocí ve stejnou dobu. I když se konvenční medicína snaží vytvářet mýtus, že to bylo očkování, které k ústupu přispělo, nic není vzdálenější pravdě a veřejně dostupným datům (viz třeba kniha [Dissolving Illusions](#), kde tyto data shromáždili Suzanne Humphries MD a Roman Bystrianyk). Přisuzovat vakcínám zásluhy za celosvětové snížení počtu nemocí a úmrtí na ně je podobně nesmyslné, jako přisuzovat náplasti zásluhy za zahojení rány, která se již zacelila! Nejrozšířenější a nejsmrtelnější nemoci se v posledních 200 letech snížily díky čistší pitné vodě, lepší hygieně, lepší výživě a lepším životním podmínkám. Optikou [5 biologických přírodních zákonů Germánské Nové medicíny](#) takový vývoj dává smysl. V období, kdy se většině lidem výrazně lépe naplňovaly jejich biologické potřeby – jídlo, čistá voda, bydlení, atd – ubývalo biologických konfliktů nebo se stávaly méně významné a tedy i jejich fáze hojení (symptomy) byly méně intenzivní a méně nebezpečné.

England and Wales Scarlet Fever, Measles, Whooping Cough, Diphtheria, Smallpox Deaths Per 100,000, 1838 to 1978

Velkým zabijákem v 19. století byla spála – mnohem větší zabiják než spalničky, černý kašel nebo neštovice. Ale hádejte co? BEZ VAKCÍNY se počet úmrtí snížil na nulu!

Nebiologická společnost

Přestože mnoho lidí žije dnes ve velmi dobrých materiálních podmínkách, musí řešit mnoho vážných zdravotních symptomů nebo chronických „nemocí“. Jak je to možné? Podle 5. biologického přírodního zákona je přece vše v přírodě smysluplné:

Dr. Ryke Geerd Hamer: „S Pátým Biologickým zákonem se Germánská Nová Medicína konečně stala kompletní. My lidé nyní můžeme ve vší skromnosti poprvé vidět a dokonce pochopit, že nejen celá příroda je uspořádaná, ale také že každý jednotlivý proces v přírodě má smysl, a to i v rámci celku. A že procesy, které jsme dříve nazývali „nemocemi“, nebyly nesmyslnými poruchami, které by museli napravit čarodějovi učni, ale s údivem vidíme, že to všechno nebylo vůbec nic nesmyslného, zhoubného a patologického.“

Proč je tedy tolik „nemocí“ a úmrtí na ně? Odpověď na tuto otázku by vyžadovala komplexní přístup, který by rozhodně zahrnoval i moderní konvenční medicínu a její brutální toxické a jiné „léčebné“ protokoly ([chemoterapie](#), radioterapie, používání morfinu, atd...), neznalost příčin a průběhu tzv. nemocí a v neposlední řadě šíření strachu prostřednictvím fatálních diagnóz, strachu z údajných „infekčních“ nemocí, atd...

Dr. Ryke Geerd Hamer: „La medicina sagrada‘ (posvátná medicína)

otevívá nový, kosmický, božský rozměr! Najednou naše lékařské myšlení a cítění zahrnuje každého slona, brouka, ptáka a delfína; každého mikroba, rostlinu a strom. Cokoli jiného než toto „kosmické myšlení“ v rámci živé přírody již není udržitelné. Zatímco dříve jsme považovali matku přírodu za omylnou a měli jsme tu drzost věřit, že neustále dělá chyby a způsobuje poruchy (zhoubné, nesmyslné, degenerativní rakovinné bujení atd.), nyní, když nám padají šupiny z očí, vidíme, že to byla a je naše nevědomost, arogance a pýcha, které byly a jsou jedinou hloupostí v našem kosmu. Nedokázali jsme pochopit takovou totální kontrolu, **a tak jsme na sebe přivolali tuto nesmyslnou, bezduchou a brutální medicínu.**„

Velmi významnou roli bezpochyby hraje to, že lidé vytvořili **nebiologickou společnost** (Dr. Hamer ji označoval jako „civilizační šrotovou společnost). [Caroline Markolin Ph.D.](#) důsledky života v takové společnosti trefně popsala takto:

„V přírodě se tyto konflikty obvykle rychle vyřeší. **Protože jsme se my lidé přírodě odcizili** a vzdálili se od života v souladu s ní, zažíváme „teritoriální konflikty“, „konflikty útoku“, „sexuální konflikty“, „separační konflikty“, „konflikty opuštění“ nebo „konflikty ztráty“ mnohem častěji a obvykle tyto konflikty trvají delší dobu. To je důvod, proč se složitost a závažnost nemocí pozorovaná u lidí, konkrétně nárůst výskytu rakoviny, nevyskytuje ve stejné míře v přírodě.

Biologická zkušenost s konflikty je vrozená. Je řízena ze stejného mozkového relé, které koordinuje nouzovou reakci na konkrétní konflikt. To, jak psychika vnímá konflikt, je tedy určeno biologickým čtením situace. Je samozřejmé, že k subjektivnímu vnímání a interpretaci konfliktní situace významně přispívají naše přesvědčení, naše hodnoty, naše sociální a kulturní podmíněnost, naše znalosti, naše očekávání, naše zranitelnost a mnoho dalších faktorů.“

Život ve společnosti, která funguje co se týče rodiny, práce, životních hodnot, atd **v rozporu** s naším vrozeným biologickým kódem a biologickými instinkty, přináší velké množství konfliktních šoků, které navíc v člověku často přetrvávají nevyřešené neúměrně dlouhou dobu.

Dokud se „cílová hodnota“ stává středobodem prostřednictvím lidských hodnot, jako je majetek, vzdělání atd. nevyhnutelně vznikají „hnusné idiotské konflikty“, protože touha mít toho víc a víc vyvolává neustálý neklid a všechny konfliktní programy jsou poháněny závistí, žárlivostí a egoismem. Avšak „jistota, že máme souhrn a dokonalost dobra“, která není poháněna honbou za lidskými modlami, ale přináší vnitřní klid, vyrovnanost a naplnění, jistě

snižuje množství těchto zbytečných spouštěčů konfliktů na skromnou a snesitelnější úroveň. (*Johann Siegfried MOHR – VOLLMACHT DER SEELE, str. 67*)

V takto nastavené „šrotové společnosti“ se konfliktním šokem (a tedy i spouštěčem „nemoci“) můžou stát pro někoho zcela banální situace:

Podíváme-li se na průběh konfliktů z praktických zkušeností s pacienty, které mohou laici pochopit prostřednictvím kazuistik publikovaných doktorem Hamerem, brzy vznikne dojem: Co to všechno má společného se smysluplnými biologickými událostmi? Nejsou to většinou zcela zbytečné, ba hloupé konflikty? Škrábanec na laku auta, hluční sousedé, názorový rozdíl, neuvážená poznámka, citové vykojení, hloupé nedorozumění a podobně – to je zásobárna, z níž jsou biologické konfliktní programy napájeny. Z tohoto důvodu hovořil Dr. Hamer před desítkami let o „idiotských konfliktech“, které neodpovídají kulturní společnosti, ale „civilizační šrotové společnosti“. Nic z toho by nemělo být zapotřebí, se všemi tragédiemi a nepředstavitelným utrpením, které z tohoto „nebiologického“, neorganizovaného stavu neustále vyplývají. Všechny jsou zbytečné a nezapadají do původně moudrých biologických programů, ale jsou na ně naroubovány. (*Johann Siegfried MOHR – VOLLMACHT DER SEELE, str. 66*)

Život v souladu s biologickými přírodními zákony – příběh George Catlina

Jak by mohl vypadat život ve společenství lidí, kde lidé a zvířata žijí v souladu se svou vlastní biologii a v souladu s vlastními vzorci instinktivního chování? Pozoruhodné a unikátní svědectví o takovém způsobu života přinesl **George Catlin**, americký právník, malíř, spisovatel a

cestovatel, který se specializoval na portréty původních obyvatel Ameriky v americkém pohraničí. Popis života původních obyvatel Ameriky si můžete přečíst v jeho knihách. Stručné shrnutí přináší *James Nestor* ve své knize *DECH*:

„Roku **1830** opustil George Catlin „nudnou a úmornou“ (jak ji nazval) práci právníka a stal se portrétistou. Sbalil si pušku, štětce a plátna a vyrazil na západ. Šest let cestoval po Velkých planinách, kde dokumentoval životy padesáti domorodých kmenů. Urazil tisíce kilometrů, více než Lewisova a Clarkova expedice. Putoval podél řeky Missouri, aby se na nějaký čas připojil k Lakotům. Setkal se s Póními, Omahy, Šajeny a Černonožci. Na březích horního toku Missouri narazil na civilizaci Mandanů. Namaloval kolem šesti set portrétů a popsal stovky stran poznámek, čímž vytvořil něco, co slavný spisovatel Peter Matthiessen nazval „prvním, posledním a jediným úplným svědectvím o indiánských kmenech z Velkých planin na vrcholku rozkvětu jejich nádherné kultury“.

Kmeny se lišily kraj od kraje a měly různé zvyky, tradice i stravovací návyky. Někteří, jako například Mandanové, jedli výhradně bizoní maso a kukuřici, jiné kmeny žily z vody a zvěřiny a další sklízely rostliny a květiny. Jejich členové se lišili i vzhledem – měli různou barvu vlasů a pleti i různé obličejové rysy. Catlin však přesto žasl nad tím, že u všech padesáti kmenů našel tytéž nadlidské tělesné vlastnosti. U některých skupin, jako například u Vraních indiánů nebo Osedžů, se Catlin téměř neseťkal s muži „plného vzrůstu, kteří by byli nižší než sto osmdesát centimetrů. Mnozí z nich měřili téměř dva metry a někteří ještě více“. Všichni měli herkulovskou postavu s širokými rameny a mohutnou hrudí. Ženy byly téměř stejně vysoké a nádherné. Přestože NIKDY neviděli doktora ani zubaře, měli všichni domorodí obyvatelé dokonale rovné zuby – „jako klávesy klavíru,“ poznamenal Catlin. Nemoci se jim vyhýbaly. Chronické zdravotní problémy a deformity se vyskytovaly vzácně, pokud vůbec.“

Také **Johann Siegfried Mohr** se v souvislosti s biologickými zákony zmiňuje o životě severoamerických indiánských kmenů:

Vezměme si tedy pro srovnání některé historické severoamerické indiánské kmeny, ať už jde o indiány z plání nebo Irokéze, kteří kdysi žili v městských státech a které skutečně nelze považovat za zženštilé nebo teologicky vzdělané (alespoň ne před dobou, kdy se dostali do kontaktu s bělochy). Oni sami mluvili o zemi jako o své matce a mysleli to vážně. Šawnejský náčelník Tecumseh, který byl považován za jednoho z největších indiánských politických vůdců, zcela přirozeně mluvil o „Velkém duchu“ a „blahu jeho dětí“. Tak tomu bylo i u Irokézů, jejichž původní demokratická kultura si nepřímou cestou do americké ústavy a sociální teorie Johna Locka. Děkovali „Velkému Duchu, který v sobě spojuje všechno dobro a řídí vše pro dobro svých dětí“. Neměli ani třídní smysl, ani vzdělanostní aroganci, a to z toho prostého důvodu, že tyto vnějškovosti v jejich pohledu na svět ani v jejich existenci neexistovaly. Lidé, zvířata a rostliny byli sourozenci a každý z nich „přirozeně“ patřil k dětem velkého Stvořitele. Pokud se nám, jak říkají Indiáni, podaří přejít od myšlení čistě hlavou k myšlení srdcem, pak tento pocit „Božího dítěte“, který je tak společný všem přirozeným lidským bytostem, už nebude pro moderní současníky nepřijatelnou či nevhodnou naivitou. Tento způsob prožívání světa, který Indiáni (a další národy) stále považují za samozřejmost, je civilizaci cizí a našim současníkům se odcizuje. (*Johann Siegfried MOHR – VOLLMACHT DER SEELE, str. 58*)

Život v takovém typu společenství je pro většinu dnešních lidí nemožný. Ano, žijeme dnes v nebiologické společnosti. Ovšem objev 5 biologických přírodních zákonů GNM, jejich poznání a uplatňování nás může osvobodit od společnosti „strachu“, může přinést pochopení přirozených procesů v našem těle, v přírodě i ve společnosti.

„Germánská Nová Medicína není jen novým paradigmatem medicíny, ale také novým vědomím. Je to vědomí, že náš organismus disponuje nevyčerpatelnou kreativitou a pozoruhodnými sebehojícími schopnostmi. Je to poznání, že každá buňka našeho těla je obdařena biologickou moudrostí, kterou sdílíme se všemi živými bytostmi.“

Lékařské autority po generace zotročovaly a věznily lidskou mysl strachem z nemocí. Poznání pěti biologických zákonů nám umožňuje znovu se spojit s přírodou a znovu získat důvěru v její tvořivou a inteligentní sílu. Díky neochvějně poctivosti doktora Hamera a jeho obětavému výzkumu v posledních třech desetiletích se nyní můžeme tohoto strachu zbavit.“ ([TERAPIE V GERMÁNSKÉ NOVÉ MEDICÍNĚ](#))

Pro mě osobně je taková vrozená biologická inteligence, kterou jsme všichni obdařeni, jen dalším důkazem existence našeho Stvořitele. Nepotřebuji k takovému poznání žádné náboženství. Ztotožňuji se se slovy Dr. Hamera, které bych rád závěrem citoval:

[Dr. Ryke Geerd Hamer](#): „Plni úžasu můžeme nyní poprvé pochopit, že příroda je uspořádaná (to už jsme věděli) a každý jev v přírodě má smysl, a to i v rámci celku, a že jevy, které jsme nazývali „nemocemi“, nejsou nesmyslnými poruchami, které by měli napravovat čarodějovi učni. Vidíme, že nic není nesmyslné, zhoubné nebo nemocné. Proč bychom nemohli tuto souhru přírody v celém obydleném kosmu vnímat jako něco „božského“? Nebylo tomu tak před vypuknutím velkých náboženství?“

„Jsem vystudovaný teolog, ale nepatřím k žádné církevní denominaci. Od té doby, co znám GNM a zázraky, které poskytuje z Božího díla, jsem uvěřil, i když ne denominačně. Stal se ze mě hluboce věřící člověk, který se těchto zázraků nemůže nabažít.“ ([ZDE](#))

